

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveder, isimši nedelje in praznike, ter veja po pošti prejema: za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljane brez pošiljanja na dom za vse leto 15 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čestite p. n. naročnike, kateri so z naročnino na dolgu, nljudno opozarjamo, da nam blagovolé isto do sobote, dné 22. t. m., uposlati, ker drugače jim bo list brezpogojno ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

V posvarilo!

Sinočni „Slovenec“ mora priznati, da je okrožnica, objavljena v predvčerajšnji številki našega lista resnična in avtentična! To nam zadostuje in več ne zahtevamo. To priznavši skuša sicer s klasično logiko, lastno le učencem dra. Mahničca, dokazati v devetnajstih poglavjih, da trikrat tri ni devet in da je ipak le on — resnico govoril. Mi na to nimamo odgovoriti ničesar, ker se nam te vrste boj mrzi že do dna duše in ker bo vsak razsoden čitatelj prečitavši našo in izjavo „Slovenčev“, sam vedel, pri čem da je. — Pač pa nam je v nekem drugem pogledu spregovoriti resno besedo na adresu gospodov voditeljev stranke Missia-Mahničeve. Na jako opolzlo pot zašli so vaši organi, želeč za vsako ceno paralizovati fiasko strankarskega vašega katoliškega shoda. Uvidevši, da se je odločno po robu postavila vsa posvetna inteligencija slovenska neslovenskim vašim skleptom in odklanja-joč odločno vsako pošteno spravo, zgrabili ste za orožje, kakoršnega bi se nikdar ne smela posluževati dostojna in lojalna stranka. Zategadelj danes že v drugič povzdiguje svoj svarilni glas. Zatekli ste se v prosti narod in troseč mu pesek v oči, jeli ste mej njim izpodkopavati naše poštene ime. To nam svedočijo vsakdanje udanostne izjave pogorskih občin protestujočih zoper „trinoške napade brezverne napredne stranke“ in tako postopali ste na zadnjih političnih shodih v Dobu in Šmariji. Stojte gospoda, to je nevarna igra. Roko na srce, g. Jos. Šiška, kako boste pred svojo katoliško vestjo zagovarjali obrekovalne besede, ki ste jih govorili v nedeljo v Šmariji? In vi, gospod Liga + 17, na dan z imeni onih „stotin tako imenovanih olikancev in inteligentnih narodnjakov, ki se svoje vere sramujejo!“ Na dan ž njimi, če ne, ste oskrnili z grdo, nekrščansko lažjo svoj stan in svoj plašč, kakor store

to oni, ki utihotaplajo kmetskim občinskim odborom narodno inteligencijo psovajoče izjave.

Mi smo skupni slovenski stvari v korist prezrli premnogo neosnovanih žalitev, s katerimi nas je obsipalo v zadnjem času glasilo kranjske duhovščine. A sedaj gre za našo čast, za naše poštene ime v narodu in sedaj ne moremo, ne smemo več molčati. Go pada, odločujoča v „Katoliški Tiskarni“, pobijajte nas z dostojnim o ožjem, a odpovejte se laži in obrekovanju, če ne, spominjali se bodemo tudi mi izreka svetopisemskega: Oko za oko, zob za zob! V obrambo našega poštenja dovoljena nam morajo biti tudi najostrejša sredstva, v tem boju odvezani smo vseh ozirrov, v tem boj glasilo se bode naše geslo: Doli s krinko! Naša krivda zategadelj ne bo, ako bodemo prisiljeni odkriti marsikaj, kar se izvestno ne bode štele v čast posameznim nepoklicanim sodnikom posvetne inteligencije slovenske in zato tudi ne v čast celemu duhovskemu stanu, kateri smo bili in smo vajeni spoštovati od mladih nog. Gospoda, ne silite nas v to in nazaj, dokler je še čas!

Mi si ne želimo takega boja, mi bi ga v interesu naše narodne stvari globoko obžalovali, a naša čast in naše poštenje nam je nad vse in zato sprejeli bodemo boj, ako se nam usili. Zategadelj in ker po vsej pravici dvomimo, ali bo tak boj služil v korist in prosep verske zavesti v narodu slovenskem, zategadelj danes še jedenkrat apeluje mo na poštenje naših klevetnikov — preteč in pa svareč. Ne zatajujte naukov Izveličarjevih, ne slepite naroda, trdeč, da se protivimo mi verski zavesti njegovi in da smo sovražniki duhovščine; povejte mu odkrito, da se branimo le političnih vaših nazorov, ki z duhovnim vašim poklicom nimajo ničesar, prav ničesar opraviti. Danes še ni v nevarnosti vera v nobenem slogu naroda slovenskega, a prav neizrecno zlobni in nekrščanski napadi na naše poštenje utegnili bi jo spraviti v nevarnost. In ako se to zgodi, ako bode inteligencija slovenska morala izgubiti vsaj vero v naše domače reprezentante krščanske ljubezni, tedaj gospoda, odločujoča v „Katoliški Tiskarni“, trkali si boste na prsa vi in vi, le vi vzkliknili boste lahko: „Ipsi fecimus!“

Delegaciji.

V Budimpešti, 18. oktobra.

V današnji tretji seji začela in dognala se je generalna debata o proračunu vojnega ministerstva in to o rednih in izrednih troških, ter debata o okupacijskem kreditu, katera se bo jutri nadaljevala. Tudi pri teh točkah določili so pravce vsej debati mladočeški delegati, katerim priznavajo tudi najhujši nasprotniki, da zagovarjajo svoje stališče izborno, temeljito in izredno srečno. Peščica mladočeških poslancev - delegatov vedela si je pridobiti ugled in spoštovanje vseh krogov.

Delegat grof Baden i poroča o rednih troških vojaške uprave in priporoča proračun v odobrenje.

Mladočeški delegat dr. Pacák toži, da naraščajo troški za vojsko nenaravno hitro. Letos zahteva se zopet 3¹/₂ milijona gld. novih žrtev. Ker tudi na Nemškem pripravljajo nekaj jednakega, utruje se strah, da se vrši paralelna akcija, in ta strah je toliko večji, ko vidimo, da Italija, ki je tudi kompaciscent trojne zveze, vsled vojaških bremen omaguje. Vsi smo prepričani, da je treba dobre vojske, a izdatke je kar največ znižati. Češki narod vé, da je nesrečna trojna zveza, katero perhorescira, kriva teh bremen, namenjenih varovanju tujih interesov. Umesno narejeno nasprotstvo mej aspiracijami Avstrije in Rusije v orijentu in pa francoško-ruska zveza nas silijo, da se pripravljamo za vsak slučaj. Ako bi se glede orijentskega vprašanja zjedini z Rusijo, bi mnogo kaj lahko prihranili. Narod češki želi sporazumljenja z Rusijo v interesu vse države. Tudi zaničevanje posamnih narodnostij more roditi neugodnih posledic. Če se bodo v vojski spoštovale posamne narodnosti, zmatrali bodo tudi narodi vojsko za to kar bi morala biti, in gledale nanjo z ljubeznijo in simpatijami. Z zaničevanjem narodnostij odtujila si bo vojska narode. O svojem času dajale so se sicer razne obljube, a danes karakterizuje vojno upravo tisto teženje za germanizacijo kakor državno upravo. Od Madjarov se je učiti, kako pride močna volja do veljave. Govornik navaja celo vrsto slučajev, kako postopa vojna uprava na Ogerskem in na Češkem ter dokazuje z vzgledi, kako se zaničuje v vojski češka narodnost. Ali smo mari narod ciganov in beračev, da sovra-

LISTEK.

Cipar.

(Slika z ljubljanskega bārja. — Napisal Ahasverus V.)

(Konec.)

Proti 9. ali 10. uri dopoldne dobi navadno cipar goste v svojo uto in unamejo se živahni pogovori o cipah, lovskih dogodkih in spominih na nekdanjo slavo Krakovčanov, pa tudi pravih Trnovskih šal ne manjka.

Ko ima cipar več pripravnih, že nekoliko izurjenih pomagačev, — saj se njegovi gostje večinoma rekrutujejo iz otrok Trnovske fare — je zanimivo gledati, kako tekajo starčki in mladi mej koli, pobirajo, spravljajo in moré cipe, nastavljajo limanice, skratka, na vse načine skušajo pridobiti si zadovoljnost ciparja-mojstra. Za uto pa kak belobrad starček ovija z vrvico operjene limanice ter jih z največjo natančnostjo trebi perja in računa po porabljenih šibicah, koliko more že biti vjetih cip.

Tudi pomočnik v gosposki suknji ni redek. Marsikdo se spominja, kako je kot dečko strastno

tekal za cipami, in ti spomini obujajo se zlasti radi meseca oktobra tako mamljivo, da pozabi dotičnik časih na vse svoje dostojanstvo kot „škric“ ter teka mej koli za cipami, ne mené se za ves drugi svet, z onim ognjevitim, mladostnim čutom, kakeršen mu je nekdanj pretresal živce, ko je še bosonog pohajal nekdanjo Trnovsko-Št. Jakobsko vseučilišče. Prava kri Trnovskega župljana prešinila mu je zopet jedenkrat vse živce, — kri, ki se nikdar ne izneveri običajem najožje domovine . . .

Solnce gorkeje pribaja, poludne se bliža, gosti zapusté barje ter ciparja, le najzvestejši mu še pomagajo limanice premastiti, ker so jih gorki solnčni žarki dopoldne nekoliko posušili.

Kmaló je cipar sam v svoji uti, zvon za zvonom oglašá se iz stolpov mestnih in okoličanskih cerkvá, a cipar se šele odkrije, ko zadoni znani glas Trnovskega zvana in pobožno moli k stvarniku, zahvaljujoč se mu za obilni dopoldanski lov ali pa proseč ugodnejšega popoludanskega.

Ker se tudi cipe navadno opoldne po travi pasó in ne letajo, zamore i cipar v miru pušiti pipo ter použiti kosilo, katero mu z doma prinesó . . .

Tihota zavlada po širnem barju, cipar pa na klopi ležeč zadovoljno opazuje oblačke na sinjem nebu in svojo okolico.

Proti drugi uri popasle so se tičarjeve ljubice, že se vzdigujejo in se odpravljajo na daljno pot. Zopet zapoje cipnica, neumnice v ravšelnu takoj odgovarjajo in popoludanski lov se prične. Ta traja najdalje do pete ure, ker potem cipe v somraku ne vidijo več kolov in posedajo v travo, če se jih tudi že nad kole zvabi. Veliko zaupa cipar na večerni trop, žal, da pride navadno prepozno in so često že tačas pobrane limanice, a še jedenkrat jih nastavljati se ne spleča.

Ko so limanice očiščene in pospravljene v kožo, ko je okoli nje rera ovita ter vabljenki ž nje odvezani ter podavljani, kletke na vrvi, začne rabelj svoj posel. Kruta roka poišče vsako drobno ptičkovo grlo v ravšelnu, na lahko ga stisne in ubogi živalici je konec. Ko je „mirna Bosna“, strese cipar ves lov na tla ter začne mrtvace natikati skozi šiljasti kljun na trtno šibico. Zdaj šele zamore po številu šopov prešteti svoj plen in zaslužek.

Ako je jupiter pluvius ugoden ciparju, završí po uarisanem vspredu svoje delo ter si privoščí

žijo in preganjajo vsakega, kdor ne zataji svoje narodnosti. Častniki, ki se ne morejo sporazumeti z vojaštvom, niso nikaka redkost. Tisti, ki so to prouzročili, prevzeli so veliko odgovornost, kajti ob kritični uri je vse od tega zavisno, da se more častnik z vojakom sporazumeti. Na Ogerskem bi kričali v tem slučaju „Abzug Bauer!“ in to bi gotovo pomagalo. V Avstriji pa je nemščina še vedno „Noli me tangere“, dočim so Madjari ta princip že zdavno porušili. Z nemško slovnico v telečaku še nihče ni zmagal na bojnem polju, pač pa če se je naslanjal na jedinstvo mej narodom in vojsko. — Govornik kritikuje potem nadržano razne naredbe vojne uprave, toži, da se ne jemlje ozira na male obrtovalce in obsoja odločno nehumano postopanje nekaterih častnikov in podčastnikov z vojaštvom, zahtevajoč pojasnila za vsak slučaj. Zavrača tudi vojnega ministra, ki je rekel, da je od vojaka zahtevati avstrijskega mišljenja in upraša, če tist, ki je dober Čeh ali Slovenec, ni morda tudi lahko dober Avstrijec. — Kamor pogledamo, povsod vidimo, česa se nam je še učiti od Madjarov, samo jednega nam ni posnemati, to je njihovo vedenje proti narodom naše polovice države? To so oni posneli po germanizatorjih in centralistih. Ali naj imajo nemški in madjarski vojaki več pravic, kakor češki ali slovenski? Ali naj se razdele vojaki v take prve in v take druge vrste. To je pot, ki odtuji narod od vojske. Čehi nimajo nikake mržnje proti Madjarom, ampak priznavajo njihovo samostalnost. Kar pa je Ogerska dosegla, vse to ni moglo izbrisati iz spomina preteklosti, kakor kaže najnovejša afëra; to je poučno za vlado, ki more iz tega razvideti, kam se pride, če se tirajo stvari do skrajnosti. Skrbeti je, da cesarski vojaki ne bodo postali samo vojaki narodu sovražne države. „Vestigia terrent.“

Delegat dr. Hoffmann zagovarja nemščino kot službeni jezik in dvomi o upravičenosti reorganizacije tehničnih krdel. Tudi priporoča, naj se izroče dajatve za vojsko kolikor mogoče malim obrtovalcem.

Delegat Kušar priporoča toplo, naj vojaška uprava premesti sredi Ljubljane ležečo vojaško bolnico, ki je zelo nedostatna in nikakor ne more zadoščati, ter vojaško skladišče. Ti dve zgradbi, ne samo da sta povse nezadostni, ovirata tudi razvoj mesta, zato bi bilo pač umestno, da vlada ustreže nujni in že opetovano izrečeni želji prebivalstva.

Delegat dr. Russ pravi, da je bilo Pacakovo razpravljanje o notranjih razmerah na Ogerskem netaktno in neumestno, ker je državnopravno stališče Ogerske in Češke bistveno različno. Gledé vojske pravi, da ne prizna drugega nič kakor svojo zastavo in udanost za cesarja in domovino.

Delegat dr. Pacak zavrača predrznost Russovo, omenja, da se nazivlje cesar kraljem češkim in pravi, da se narod nikdar ne bo odpovedal upanju, da se bo dal cesar kronati kraljem češkim.

Vojni minister Bauer odgovarja na vsa posamna očitanja gledé uprave in trdi, da se nobena narodnost ne zaničuje, da pa separatne lojalnosti ni trpeti v vojski. Minister pravi, da pozna dva državna jezika, nemščino in madjarščino, in ta morata ostati službena jezika, mimo njiju pa je lahko gojiti materine jezike.

Ko je še poročevalec priporočal proračun, začela se je kratka specialna debata, po kateri je

zvečer pri „Bergantu“ ali „Ugletu“ v družbi družih tičarjev, ribičev in lovcev še kaj mokrega ter preživi v živahnem pogovoru v dubu še jedenkrat vse dogodke minolega dne. Seveda da pri tem ne manjka lažij in samohvale; če reče cipar, da je vjel 100 cip, se bo hitro drugi z 200 do 300 pohvalil, pri vsem tem pa jeden drugemu niti trobice ne verujejo, če ne vidijo z lastnimi očmi vjetih cip. Če se pa meгла celo dopoldne ne zavleče ali če začne močno deževati, ali če brije močan veter čez barje, potem pa pobere cipar kopita ter se gre na srečo prihodnjega dne krepit na slavnoznani Krakovski „eck“.

Marsikatero veselo, nepozabno uro preživel sem pri ciparjih v bolj ali manj prijaznih njihovih utah. Marsikatero burko napravili smo, a tudi marsikaj zanimivega sem zvedel iz ust starih in mladih tičarjev, ko jim je slivovka odvezala jezik. Zato pa vsak Ljubljčan, zlasti če je bil krščen pri kamnu Trnovskem, gleda z nekakim ponosom na to specialiteto domačega lovca in z nekim spoštovanjem govori o ciparjih.

zbornica vzprejela vse predloge in resolucije o zboljšani vojaške hrane.

Delegat Popowski poročal je o izrednih troških za vojako in se je to poročilo odobrilo brez razprave.

Zatem začela se je razprava o okupacijskem kreditu, o katerem je poročal delegat Süss. Govoril je delegat Masaryk, a svoj govor pretrgal, ker se je seja končala.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. oktobra.

Delegaciji in drž. zbor.

Avstrijska delegacija rešila je v včerajšnji seji vse posamne proračune in se bode v četrtek, dné 27. oktobra, sešla zadnjikrat, da odobri vkupni finančni zakon. — Ogerska delegacija začela je včeraj dopoldne razpravo o proračunu ministerstva vnanjih rečij. — Državni zbor sklican bo najbrže koj po zvršetku delegacijskega zasedanja in to na dan 3. novembra.

Nasprotstva mej Staročehi.

Kdor opazuje vse delovanje in nehanje staročeske stranke, mogel je zlasti zadnji čas opaziti, da nikakor ni več jedina, vsaj glede mladočeskkih delegatov postopanja v delegaciji. Eimov veliki govor o vnanji politiki vzbudil je pri „Hlasu Naroda“ silno nasprotstvo. Ta list, za katerim stojé posamni odstavljeni narodni generali, odklanja odločno izvajanja Eimova, pravi, da mej temi trditvami in pravimi češkimi interesi ni nikakršne vkuposti ter izreka bojazen, da se bodo Eimove govorniške lovorike spremenile v trnjevo krono v tistem hipu, ko se bode narod navzel njegovih idej. — „Politika“ sodi vse drugače, čeprav je tudi staročeska. Ona trdi, da si je Eim pridobil veliko zaslugo, ker je kritično osvetlil trojno zvezo. Samo diplomatska zveza z Nemčijo menda že več ne ugaja izvestnim krogom, nego ti žele še ožje zveze, takšne, po kateri bi mi izgubili celo svojo neodvisnost. Diplomatska zveza upliva že sedaj na ekzistencijo naroda češkega (tudi slovenskega) in zato se je tudi premenilo stališče, s katerega je narod sodil to zvezo. „P.“ pravi, da bi bili dali temu čustvu duška tudi staročeski poslanci, da so v delegaciji, saj je celo pomirjevalec Meznik pripoznal, da je sedaj ves narod zoper trojno zvezo. Zveza z Nemčijo upliva na vso našo notranjo politiko in je zadnji čas postala prava nevarnost. Ta premenjena situacija je kriva, da bodo Eimove besede našle v narodu glasen odmev. — Razložek mej nazori imenovanih staročeskkih glasil je torej evidenten, sklepanje pa, da je taka razlika tudi v stranki, povse opravičeno.

Pravo brez verstva.

Dunajski okrajni šolski svet izdal je gorostasno naredbo, katero ni moči dosti obsoditi. Ta zbor „odličnih“ pedagogov ukrenil je namreč, da odslej začetkom in koncem šolskega pouka ni več „glasno“ moliti, nego otroci naj se samo prekrižajo, običajno molitev pa naj molijo „tihu“. Skoro neverojetno se nam zdí, da je izdalo takšen ukaz šolsko oblastvo, ki bi moralo vendar poznati tendenco šolskih zakonov, določujočih versko-nravno vzgojo kot namen osnovnih šol. Ta, iz pravega brezverstva izvirajoča naredba, izdana na ljubav vsemogočnim Dunajskim židom, je očitno nezakonita in upati je, da je bode višje oblastvo razveljavilo. Karakteristična pa je vsekako, ne samo zato, ker kaže, kakšnih nazorov je Dunajski okrajni šolski svet, ampak ker kaže, s kakšnimi sredstvi bi Dunajski „liberalci“ radi odbili pretirano vojno krščanskih njih nasprotnikov.

Ogerska vlada

je v veliki stiski. Na jedni strani unel se je boj s katoliško duhovščino, na drugi pa ji prouzročajo nje najboljši prijatelji z vojaškimi, torej jako nevarnimi afërami obilo preglavice. Gledé cerkvenopolitičnih vprašanj vršilo se je že več ministerskih svetov in nekateri listi poročajo, da se je stvar rešila v principu v predvčerajšnji seji in to pod predsedstvom cesarja. Vlada upeljala bode najprej civilne krstne matice in to za otroke iz mešanih zakonov, potem se bode lotila obligatorične civilne poroke ter bo pri tej priliki generalizirala civilne krstne matice in zajedno recipirala židovsko konfesijo. — Državni zbor še vedno ni dognal razpravo o programu odkritja Hencijevega spomenika.

Vnanje države.

Srbske homatije.

Vojni minister odstavil je vse dosedanje posadkine zapovednike ter je bode nadomestil z drugimi. — „Zastava“ glasilo Rističevó, izjavlja, da bo vlada sklicala skupščino pravočasno, da se pa ne bo sešla. Ker vlada s sedanjo skupščino ne more izhajati, razpustila jo bo in dala prebivalstvu prilžnost, da izreče končno sodbo o novem položaju. Kdaj bo vlada razpustila skupščino, to še ni določeno, na vsak način pa v dobi, določeni po zakonu. Prvi korak je storjen, ostali pa se bodo tudi še storili pred novim letom. — S tem oficijoznim člankom precizirala je vlada svoje stališče, cesar doslej nikakor ni hotela storiti.

Križa v Črni gori.

Že nekaj časa sem poročajo razni listi o nekakšni krizi v Črni gori in zlasti odkar je vojvoda Mašo Vrbica ostavil svojo domovino in se naselil v Bosni, pojavljajo se ti glasi, vedno senzačno zasakani, vse bolj in bolj pogostoma. Današnja „W. Allg. Ztg.“ trdi celo, da preti knezu Nikiti usoda, kakor je zadela njegovega prednika Danila. Ta isti list poroča tudi, da sta odpotovala dva črnogorska popa v Peterburg in ponesla sboj peticijo, podpisano od mnogo sto Črnogorcev, naj car upliva na kneza Nikito, da se odpové ter umakne sinu Danilu. Vrhunec nesramnosti pa je trditve, da knez Nikita že nekaj časa sem ni več v duševno normalnem stanju in da se bo črnogorska kriza morda rešila v kakem Dunajskem sanatoriju.

Francoska zbornica.

Debata o strajku v Carmaux-u iztekla je ugodneje, nego si je morda mislil sam ministerski predsednik. Zadovoljen ni morda s tem izidom pričakovane debate nihče, a ministerstvo si je osiguralo za nekaj časa ekzistencijo. Napadniki niso štedili s svojim orožjem, nego udrihali po vladi brez usmiljenja. Šele ko sta ministerski predsednik Loubet in minister javnih naprav Viette dokazovala, da treba rešiti homatije v Carmaux-u tako, da ne bodo ponižani niti delavci niti podjetniki, omeščal se je načelnik podjetnikov poslanec Reille ter izjavil v ime družbe, da vzprejme razsodišče. S tem so bili vsi poslanci zadovoljni; umaknili so svoje nasvete in stvar je za parlament rešena, ministerstvo ostalo bode na krmilu vsaj še do razprave o trgovinski pogodbi s Švico.

Dopisi.

Z dežele, 16. oktobra. [Izv. dop.] (Še je edenkrat afriški misijoni in naše narodne težnje). Slovenskemu rimokatoliku mora biti resnica prva stvar in zadeva načelne vrednosti. Ali „Slovenec“ se vanjo „zaletava“, kjer more in „Danica“ se je izogiba. „Uboga D.“ našteva, kaj so trapisti že storili za krščansko kulturo mej črnci. Kje smo to tajili? Izrazili smo samo pomislek, je-li še potrebno afriške trapiste podpirati s slovenskimi groši, ko vzmagujejo še pomočkov za omiko ne samo črnih ljudij, nego i za povzdigo črne živine. Ker se trapistski misijon ponaša s tako veselimi uspehi, ni li misel na dani, da se more sam nadalje razvijati, odstranivši prve težkote? Tega mnenja smo in ostanemo, da nam mora biti slovenska mladina obojega spola bolj pri skrbi, kakor afriški divjaki. Tega mnenja ne izpodbije nam nobena rimokatoliška rabulistica v Slovincih. Slovenska deca na meji, osobito po Tržaškem, je v trojni pogibelji, naime, da izgubi ponos svojega rodu, katoliško zavest, in avstrijsko pripadnost. Družba sv. Cirila in Metoda ima namen, iz dece naše vzgojiti dobre Slovence, dobre katolike in dobre patrijote. Za razvoj te družbe skrbeti je sveta dolžnost i nas svetekih, i najsvetejša vas duhovenskih. Ni li bilo primerniše, slovenski stotak poslati za misijon slovenske dece, da ne bi iz nje postal zaradi renegatov, ateistov in irredentistov, primernejše, potrebnejše, svetejše, podariti ga za prospevanje živinoreje misijonske mej Zulu-Kafri? So-li telci trap. misijona imenitnejši od neumrjočih duš slovenskih otrok? Da smo zlobni, rekli bi: bržčas bode tako in je, kajti v „D.“ ne najdemo niti bora izkazanega za družbo. Na naš blagi pomislek ekspektorirala je, da izlivamo strupeno jezo na misijone, in vendar voščimo vsem misijonom najlepši gmotni in duševni napredek. Omenili smo dona Boskoviha dobrodelnih naprav jedino z željo, da bi se jih mogli i Slovinci radovati mesto Žabjaka, Grada, prisilne delavnice, Studenca, Begenj, „gradišča“; no takoj je pisec „noben pameten človek“. Mi protestiramo proti vednemu sumničenju in podtikanju najpoglejših svrh.

Do naidušenja bojeviti „S.“ odločno odklanja vsak pouk od nas, ker smo „zadnji“ v požrtvovalnosti. Počasi, gospoda! Tudi pri vas ni vse zlato. Najpreje pustite škofovsko kapo na miru in ne igrajte se z njo. Missia kot škof in kot človek je dvojni. Kot škofu vsa čast, a kot človek ni brez hib in s temi svojstvi ne koristi Slovincem. To njegovo človeško, ne škotovsko delovanje je, katero iz političnih obzirov ne odobravamo. Nekaterniki njegovih husarjev pa zahtevajo siloma, da bi obožavali vse njegove naprave, kakor oni, ker so v krogu štreberskem. Ako smo vaši nasprotniki, nismo zato vaši sovražniki, kakoršne nas smatrate in „na trgu“ pobijate s škofovsko palico. Hvalite se, koliko je vaša stranka storila za napredek naroda slovenskega. Ako je istina, ste vi pravi naprednjaki in liberalci, v resnici pa odklanjate to dvoje, dakle? Ako res storite, to je vaša dolžnost pred Bogom in pred

narodom, katerima služiti vam je tem lažje, ker nimate obitelji, dočim smo mi obiteljski očetje, torej „misijonarji“ v obsegu domače hiše. Zavrčate nas na „dobrotne darove“ v listih „D.“ Iz kompetentnega vira znamo, da vsi niso niti „dobrotni“ niti „darovi“, kajti mnogo je mej njimi „povračil“ in „brevirja“. Razven tega, da so nam na razpolaganje „pušice“ in „skrinjice“, kamor ulagamo mile darove, so tudi druge posvetne korporacije, kakor deželni zbor itd., ki žrtvujejo znamenite svote v blaginjo naše širše in ožje domovine. Delovanje naše osredotočuje se i v drugem obziru. Vesten uradnik more preprečiti pravde, poravnati razpore in kmeta obvarovati velike škode, ako ne celo be-raške bisage. Isto tako je z drugimi stanovi. Ali to nič ni? Odprite oči, sodite trezno, govorite pravično in z nekajimi izvrški ne identifikujte vsega svetekega narodnega razumnitva. Zanikati ne morete, da se i v našem ostrogu dobi mnogo plemenitomislečnih in delotvornih mož. V složnem delovanju vidi in išče mož poštenjak svojo čast in napredek slovenstva. Spoštujte nas in čislali bodemo i mi vas, kar seveda ni mogoče, dokler za nami hodite nekaterniki s „katoliškim“ polenom za hrbtom. Dixi!

Domače stvari.

— (Poslanec dr. Gregorčič v delegaciji.) Izjavo gledé trojne zveze, katero je podal poslanec dr. Gregorčič, priobčili bodemo te dni v doslovnem prevodu.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo še jedenkrat na današnje sedmo slovensko predstavo v novem gledališču. Pred mično Zajčevovo opereto „Mornarji na krov“ igrala se bode jednoaktna burka „Bratranec“. Obiskovalcem gledališča se torej ponuja vesel in zabave poln večer.

— (Dolenjska železnica.) Dela za dolenjsko železnico v najbližji okolici Ljubljanski prav dobro napredujejo. Vsako nedeljo privabijo ta dela mnogo gledalcev, ki se radovedni hoté preveriti sami o napredku. Zidani obrežni del mostu preko Gruberjevega kanala blizu klavnice je že dodelan istotako zidovje za most, ki bode peljal čez cesto v Vodmatu. Tudi pri malem predoru v Hrdeckijevem predmestju dela se prav živahno.

— (Novi denar.) Pripravljala dela za izdelovanje novega denarja so poslednji čas prav izdatno napredovala. Prvi komadi zlatov po 20 kron so že gotovi. Na jedni strani kažejo lepo in umetniško izdelano glavo cesarjevo. Na drugi strani je dvoglavni orol, ki je posebno v heraldičnem oziru jako fino izvršen. Tudi z izdelavanjem vinarjev se je že pričelo in so dosedanja uspehi prav povoljni. Za poskušnjo zgotovljeni novci predložili se bodo cesarju in se bode potem takoj pričelo z izdelavanjem. V avstro-ogerski banki deponiranega je za kakih 30 milijonov zlata v šibikah, ki se bode v kratkem premenilo v zlate krone. Dalje se bode takoj, ko cesar odobri predložene uzorce, začelo izdelavati novce iz nikla, ker so ploščice že pripravljene. Sredi decembra pričelo se bode kovati srebrni denar, početkom bodočega leta pa bronasti, za kateri bode izdelala ploščic za pet milijonov kilogramov Dunajska firma Kornides in drugovi.

— (Poštni tarif.) Po naročilu trgovinskega ministerstva pride na svetlo nova izdaja poštnega tarifa za pisemske pošiljatve. Novi tarif dobiva se pri vseh poštnih uradih po 30 kr.

— (Vreme.) Že več časa je vreme stalno prav neprijetno, jesensko pusto in deževno. Temperatura znižala se je izdatno in začelo je nekako dišati po snegu, da človek nehote začne misliti na toplo peč. — V Trstu bila je zadnje dni precej huda burja, ki je pošteno premrazila zrak. V raznih planinskih krajih pa je padel sneg. Zimo imamo torej pred durmi. V Kamniških planinah doli do sv. Primoža zapadel je že sneg. Tudi na Notranjskem in celo na Vrhniki je danes zjutraj prav veselo snežilo.

— (Panorama.) V „Zvezdi“ v poslopju filharmoničnega društva razstavljen je druga serija zanimivih podob iz Benetk. V soboto pridejo na vrsto podobe iz Rima. Panorama odprta je od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Ustoppina za osebo je 10 kr.

— (Griža.) Razun v Ključu in v Senožeti — o katerih smo že poročali — pokazala se je griža epidemično tudi v Hribu in v dolnjem Prekarju v Kamniškem okraju. Zbolelo je do zdaj 45

osob, ozdravelo 14, umrli pa so 3 otroci. Bolnih je še 28 oseb.

— (Samomor.) Dne 17. t. m. zvečer obešil se je v Metliki odtonni gostilničar Anton Muha in sicer na velik žebelj, zabiti v steno v njegovem stanovanju. Pokojnik, katerega sta visečega našla njegov sin in sosed Jožef Zalokar, je bil star 62 let, rodod iz Lipnice na Češkem in že dolgo časa umobolen.

— (Nova gledališka razstava.) Dočim prirejevalci Dunajske gledališke razstave še ugibajo, kje bi dobili denarjev, da pokrijejo ogromni deficit, snuje se že nova gledališka razstava in sicer ta pot v Gradcu. Razstava omejena bode baje na stare notranje-avstrijske dežele, sosebno na Štajersko, Kranjsko in Koroško. Nam se ta misel ne vidi nič kaj srečna.

— (Umor.) Vinogradnik Anton Weiss, stanujoč blizu Maribora, izvabil je bil pred kratkim svojo ženo v samotni gozd in ji tam prerezal vrat. Da bi odvalil od sebe vsak sum, sezul je nesrečni ženi čevlje in pobral denar, kar ga je imela pri sebi. Ranjena žena, zbravši vse svoje sile, priplazila se je iz samotnega gozda na bližnje polje ter ondu obležala. Kmetijski ljudje našli so jo drugo jutro ležečo v pravi mlaki krvi, a živela je še in imela toliko moči, da je mogla povedati, kdo jo je umoril in kako. Morilca so takoj zaprli in tudi proužiteljico zločina, neko malovredno žensko Nežo Mlakar, s katero se je Weiss že dlje časa pečal.

— (Zvest natak.) Pri krčmarju Antonu Mastnaku v Lubečnu pri Celju služboval je dlje časa natak Franc Štante in si po veliki marljivosti in nenavadni vestnosti pridobil popolno zaupanje svojega gospodarja. Pred kratkim prišla je temu uzornemu natakaru v roke večja svota denarja, a mesto da bi jo bil izročil gospodarju, pridržal si jo je zase in odnesel peté — kam, tega ne vedó niti orožniki niti redarji povedati, čeprav ga marljivo iščejo.

— (Odbor političnega društva „Edinost“ v Trstu) ima v nedeljo zjutraj ob 10 uri važno sejo v prostorih „Del. podp. društva“. Na dnevnem redu je tudi posvetovanje o volitvah za mestni zbor.

— (Prvi „four-fixe“ Slov. čitalnice v Trstu) bode v soboto 22. t. m. ob 9. uri zvečer. Sodeloval bode tudi tamburaški zbor „Sokola“. Nadejati se je, da se zbere pri teh večerih cvet slovanskih krogov Tržaških. Potem bodo ti večeri znak lepega napredka v socijalnem življenju Tržaških Slovanov.

— (Občni zbor „Slovenskega pevskega društva“ v Trstu) bil je v nedeljo dne 16. t. m. v prostorih „Del. podp. društva“. V odboru izvoljeni so jednoglasno: Predsednik: g. dr. Karol Glaser. Odborniki gg.: dr. Gregorin, L. Križ, J. Mikota, Iv. Umek, A. Janša, Fr. Čargo, Iv. Kiferle in drd. I. Abram. Namestniki gg.: Švara, Pelicon, Vouk. — Pregledovalci računov gg.: Bartol, Petrovič in Furlani.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) priredi v nedeljo dne 23. oktobra 1892 veselico z igro v dvorani „Mally“ (via Torrente 16) s sodelovanjem „Slovenskega pevskega društva“ in tamburaškega zbora „Tržaškega Sokola“, kakor tudi društvenih diletantov, ki predstavljajo igro v jednem dejanju: „Veselo iznenadenje“. Po končanem vspredu: Ples. Začetek ob 7. uri zvečer. — Ustoppina 30 kr. za osebo. Sedež v prvi vrsti 20, v ostalih vrstah 10 kr.

— (Legar v Barkovljah.) Kakor se poroča iz Trsta pokazal se je v Barkovljah legar ali vročinska bolezen. Do zdaj zbolelo je 25 oseb. Uzrok bolezni je brčkone slaba pitna voda.

— (Morskega volka ujeli so) zopet, kakor se poroča iz Reke, blizu Kraljevice v hrvatskem Primorju. Bil je precej velik in meril 4½ metrov v dolžini.

— (Bitka pri Kustoci.) V Dunajski vojaški kazini izložen je bil nedavno tega krasen, plastično izdelan umotvor, predstavljajoč slovečo bitko pri Kustoci. Ker je ta umotvor bil vsestransko vzprejet jako pohvalno, priredili so lastniki tudi že v drugih mestih takšno izložbo, nazadnje v Celovci in povsod je kritika izrekla se o tem umotvoru zelo laskavo. Tekom prihodnjih dni razstavljen bo ta velikanski umotvor tudi v Ljubljani in sicer najbrž v redutni dvorani, če bo dovolj široka. Opozarjamo občinstvo na to izredno umetnost in priporočamo, naj si jo vsak, sosebno pa mladina ogleda.

— (Zagrebski nadškof.) Iz Zagreba se poroča raznim listom, da se je te dni odposlala papežu posebna latinska adresa, v kateri se izreka prošnja, naj imenuje Zagrebškim nadškofom kanonika Vučetića. To adreso so baje podpisali grofje Pejačević, Erdödy, Nugent, Oršić, Keglević in Drašković ter barona Ottenfels in Rauch — torej sami čistokrvni Madjaroni. Če Bog dá, vrgel bo sv. oče to adreso v — koš.

— (Razpisane službe.) Razpisano je mesto davčnega eksekutorja na Kranjskem. Prošnje je tekem 14 dni uložiti pri okrajnem glavarstvu v Črnomlju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novomesto 20. oktobra. V včerajšnji seji je mestni zastop izrekel najudanejšo zahvalo gospodu baronu Andr. Winklerju za njegovo, mestni občini izkazano naklonjenost.

Ausee 20. oktobra. Član gospodske zbornice Wehli umrl.

Sevila 20. oktobra. Kralj se počuti bolje.

Atene 20. oktobra. Rumunski zastopnik naznanil ministru vnanjih rečij pismeno svoj odhod. Rumunski konzuli ustavili svoje poslovanje. Rumunski podaniki na Grškem še niso pod nikakeršnim varstvom. Grška vlada misli pri tej priliki urediti prava grških podanikov v inozemstvu mejnarodnim putem.

Buenos Ayres 20. oktobra. V provinciji Sant-Jago-Destero nastala revolucija. Uporniki ubili guvernerja. Mnogo oseb ubitih.

Razne vesti.

* (Kolera.) Navzlic vsem pomirljivim poročilom še vedno ni konstatovano, da je v Budimpešti jela kolera pojemat. Dne 17. t. m. primerilo se je v Budimpešti 57 slučajev te grozne bolezni. Tisti dan umrlo je v mestu za kolero 17 oseb, po deželi v raznih krajih pa 9 oseb in sicer v takih krajih, kamor doslej kolera še ni bila zanešena. — V Gališki pojema kolera povsem pa še vedno ni nehala, isto tako tudi ne v Hamburgu, kjer je predvčerajšnjim umrlo za to boleznijo 17 oseb. — Tudi v Slavonijo zanesla se je že kolera in sicer so se doslej konstatirali trije slučaji: V Kamenici, v Vukovaru in v Oseku.

— (Prvi sneg.) Iz Gorajega Štajerskega se poroča, da je tam na Schökelnu in tudi okolu Spitala dne 18. t. m. snežilo precej izdatno in se je temperatura precej znižala. V nekaterih krajih bil je tudi silen veter, ki je napravil mnogo škode.

* (Razkralj Milan) je izjavil, da vest o njegovi ženitvi z neko rumunsko damo ni istinita in da tudi ni res, da boče vstopiti v rumunsko vojsko. On ostane v Parizu in ne želi družega, nego da se mu dá mir.

* (Lesseps opasno obolev.) Iz Pariza se poroča, da je nevarno obolev slavn inženir Lesseps, zgraditelj Sueškega prekopa in drugih enakih del.

* (Priatelj ustrelil.) Na Dunaji razkazoval je komptoirist Sturm svojemu prijatelju, slikarju Necinu, kako se strelja z revolverjem. Pozabil je bil, da je revolver nabasan, pomeril na prijatelja, sprožil in — slikarja zadel tako nesrečno v srce, da je obležal mrtev na lici mesta.

* (Dve sto oseb otrovanih.) V vasi Brissoni blizu mesta Como v gorju Italiji zbolelo je nad 200 oseb, pri katerih so se pokazali znaki otrovanja. Jeden mož je že umrl, mnogo drugih je v smrtni nevarnosti. Poslani zdravnik konstatoval je otrovanje z arsenikom, ki se je nahajal mej pokvarjeno soljo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Neposredni osebni davek, kateri misli upeljati vlada, dal je povod velevažnemu predlogu, ki bi utegnil še večkrat, pri rešitvi gospodarskih vprašanj biti v veliko korist. Pizenska trgovinska zbornica vabi namreč vse avstrijske trgovinske zbornice na vkupno posvetovanje, katero naj bi se vršilo začetkom meseca novembra na Dunaji, da se tam določi stališče, katero naj zavzamejo zbornice glede davčne reforme.

— Mejnardna razstava žrebcev na Dunaji, trajala je štiri dni in imela nepričakovano lep uspeh. Žrebcev prodalo se je za 100.000 gld. in sicer jih je pokupilo večinoma c. kr. poljedelsko ministerstvo, da jih razdeli mej posamne žrebčarske postaje.

— Cena zlata poskočila je v poslednjem času prav izredno. Provročilo je to dragino zlata posebno nakupovanje ogerskega finančnega ministra za izdelovanje novega denarja. V Londonu pa je poskočila cena zlatu, ker je hiša Rothschildova nakupila zlata za špansko finančno upravo. Cena zlata dosegla je v soboto v Londonu 78 šilingov za unčo, tako, da se pri taki ceni izplača raztopiti soverignie in jih viliti v zlate šibike, kakor prihajajo v trgovino.

Tuji:

19. oktobra.

Pri **Mattai**: Civran, Simreich, Stansky, Krauss, Weisser, Reitler, Hilferich, Kleiber, Gerstenberg, Blau, Hilferich z Dunaja. — **Ranzinger**, Kraus iz Kočevja. — **Jeuris** iz Beljaka. — **Mayer** iz Trsta. — **Hoffman** iz Prage. — **Petriček** iz Celja. — **Riepl** iz Celovca. — **Kielhauser** iz Gradca. — **Pichler** iz Budimpešte. — **Kiednisch** iz Linca.

Pri **Stenu**: Goldsand, Mignoni, Rauman, Schulhof, Puchinger, Weisz z Dunaja. — **Roblek** iz Rudolfovega. — **Lenger** iz Velike Kaniže. — **Pissek**, **Kaveczyk** z Reke. — **Cirheimb** iz Kraljevega Gradca.

Pri **južnem kolodvoru**: **Trebtsch** z Dunaja. — **Bauer** iz Trsta. — **Gasell** iz Škofje Loke.

Pri **bavarskem dvoru**: **Papa** iz Škofje Loke. — **Toman** iz Ptuja. — **Cvek** iz Kamnika.

Tržne cene v Ljubljani

dne 19. oktobra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rož,	6 12	Surovo maslo,	64
Ječmen,	5 22	Jajce, jedno :	75
Oves,	3 96	Mleko, liter :	3
Ajda,	2 52	Goveje meso, kgr.	10
Proso,	5 77	Telečje	64
Koruz,	4 78	Svinjsko	56
Krompir,	4 50	Koštrunovo	54
Leča,	2 70	Pišanec.	36
Grah,	12 —	Golob	35
Fižol,	10 —	Sen,	15
Maalo,	8 —	Sen, 100 kilo	2 05
Mast,	— 90	Slama,	1 87
Špeh frišen	— 68	Drva, trda, 4 metr.	7 50
		" mehka, 4	5 —

Meteorologično poročilo

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nob.	Močina v toč.
19. okt.	7. zjutraj	734.8 mm.	6.4° C	sl. vzh.	obl.	5.20 mm.
	2. popol.	734.9 mm.	6.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	735.6 mm.	5.0° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.9°, za 5.1° pod normalno.

Dunajska borza

dne 20. oktobra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 96.50	gl. 96.40
Srebrna renta	96.30	96.20
Zlata renta	115.—	114.75
5% marčna renta	100.25	100.25
Akcije narodne banke	981.—	981.—
Kreditne akcije	310.25	310.25
London	119.60	119.65
Srebro	—	—
Napol.	9.52	9.52
C. kr. cekini	5.69	5.69 1/4
Nemške marke	58.70	58.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	140 gl. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	186
Ogerska zlata renta 4%	111	95
Ogerska papirna renta 5%	100	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	75
Kreditne srečke	100 gl.	190
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	238	50

Št. 767.

Oznanilo.

(1164—1)

Naznanja se p. n. občinstvu, da bo **letos in vsako leto nadalje**

živinski in mešani semenj sv. Martina v Komnu

dné 10. novembra, oziroma, ako bi bila isti dan nedelja ali praznik, **dné 11. novembra**, in ne več dné 12. novembra, kakor navadno. — Domača in tuja živina je na tri leta prosta štantnine.

Županstvo Komnu

dné 17. oktobra 1892.

Župan: **Kovačič.**

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let **nobenih poprav** ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznanj naj se vselej **natančna** mera postelje v **uotranji luči**. — Ako se torej dobi za 10 gl. **dober** tapcirani modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po **8 gl. 90 soldov**; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po **15 gl.** (714—33)

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Josip Nožič.**

Ravnokar je izdala podpisana knjigotržnica v spomin 25letnice smrti nesrečnega avstrijskega kneza, Maksimilijana, brata presvetlega našega vladarja, knjižico z naslovom:

Maksimilijan I.

cesar mehikanski.

Slovenskemu ljudstvu spisal Fr. Nedeljko.

Ker je to delce pisano jako poljudno in **prvo** v Slovincih **stanjko** opisuje življenje in delovanje posebno slovenskemu ljudstvu toli priljubljenega Maksimilijana, vredno je, da se razširi mej narod. Priporočamo je torej ne samo rodoljubom, nego tudi učiteljskim in šolskim knjižnicam.

Cena zvezku je **20 kr.**, s poštnino 3 kr. več.

J. Glontini v Ljubljani

knjigotržnica. (1165—1)

Mnogo denarja

priluzi si lahko vsakdor z malo glavnic (od gl. 400—navzgor) na Dunajski borzi Vestno navodilo daje verodostojen strokovnjak (kristijan). Znamen uspeh dokazljiv. Vprašanja, na katera se daje frankovan odgovor, odpravlja /pod šifro „A. 3647“ **Rudolf Mosse na Dunaji.** (1082—8)

V hiši št. 6 v Šelenburgovih ulicah se dajo v najem (1112—3)

dve prodajalnici

in sicer jedna **takoj**, druga o **novemberskem terminu**. — Povprašati je v II. nadstropji, levo.

Dijaški koledar

— II. letnik —

izšel je v prikladni, manjši obliki, na kar opozarjamo p. n. gospode dijake.

Cena 60 kr.

Dobiva se v „**Narodni Tiskarni**“ in pri vseh knjigotržcih.

Sveže došlo!

MAGGIJEV mesni ekstrakt

v posameznih kosih po 8 kr. pri Jeglič-u & Leskovic-u. (1099)

MEJNARODNA PANORAMA

v „Tonhalle“.

Prihodnji petek zvečer bode premenjena serija, taista je lepša in interesantnejša od mesta Benetek.

Odprto je od 10. ure jutraj do 9. ure zvečer.

Ustopnina je znižana brez razločka obiskovalcev na 10 kr. (1167—2)

Pisar

vzprejme se takoj.

Ponudbe pod „**Odvetnik**“ upravništvu „Slovenskega Naroda“. (1163)

Prespoštovanim

šolskim vodstvom!

S tem naznanjamo, da je

Slavček

zbirka šolskih pesmi

uglasbil

Anton Nedved

kupoma prešel v naše založno lastništvo. (1162—2)

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani, Kongresni trg št. 2.

Pri

Karolu Till-u

Špitalske ulice šte. 10.

Velika zaloga

vseh I. (1024—11)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

Gostilna „Pri avstrijskem cesarji“.

Vsak petek

sveže morske ribe

izvrstni sladki

PROSEKAR

kakor tudi istrska, dolenska in hrvaška vina priporoča

(1168—1)

Ivan Tosti, gostilničar.

Prevzetje pekarije.

Podpisanec naznanjam slav. p. n. občinstvu, da sem prevzel že dobro znano

Prme-tovo pekarijo

v Špitalskih ulicah št. 7

Priporočam se slavnemu občinstvu in gg. gostilničarjem za naročbo. — Skrbel bodem, da vsakemu točno postrežem. — Peče se **dvakrat na dan sveži**, kakor tudi domač kruh vsake vrste, kateri se prodaja tudi na vago. — Vzprejemam tudi domač kruh za peko ob 10. uri dopoldne. — Na zahtevanje pošiljam tudi vsako uro kruh na dom.

S spoštovanjem

Jakob Velkovrh

pekovski mojster.

(1160—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.